

Tidskrift för Schack

Nordiska Schackförbundets organ

Utkommer hvarje månad. — erhålles å hvarje postkontor i Sverige, Norge och Danmark.

N:o 3.

Mars 1907.

Årg. 13.

Teoretiska notiser.

Preussiskt parti.

I Deutsche Schachzeitung 1904, (aug. sept.) finnes en analys af C. Schlechter, öfver ett hittills obeaktadt drag i Preussiskt parti, hvarpå den tyska mästaren Fritz har fäst uppmärksamheten.

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Sg8—f6
4. Sf3—g5	d7—d5
5. e4×d5	Sc6—d4

Detta är det nya draget. Förut har man här spelat 5. —, Sa5 eller 5. —, S×d5. Schlechter kommer nu i nämnda analys till det resultat, »att svart erhåller ett ganska godt spel», och menar, att springaren åtminstone ej står sämre på d4 än på a5. Om vi också biträda denna sista del af yttrandet, då vi äfven anse försvaret 5. —, Sa5 vara otillräckligt, så måste vi dock bestrida, att svart erhåller ett ganska godt spel med Sd4. Hvit fortsätter bäst med

6. c2—c3

hvarpå svart kan svara endera med 6. —, b5 eller 6. —, Sf5.

I.

6. — —	b7—b5
7. Lc4—f1!	

Efter 7. c×d4, b×c4 ernår hvit visserligen i de flesta varianter drottningbyte och behåller en bonde mer, men svart får det öfverlägsna spelet, särskildt med hänsyn till det besvärliga trycket på d3. (Jämför Schlechters varianter häröfver). På 7. Ld3 följer 7. —, Lf5.

7. — — Sf6×d5

Äfven på 7. —, h6 skulle 8. c×d4 följa.

8. c3×d4	Dd8—g5
9. Lf1—b5†	Lc8—d7

Eller 9. —, Kd8 10. 0—0 med fördel för hvit.

10. Lb5 × d7†	Ke8 × d7
11. 0—0	e5 × d4
12. Dd1—a4†	c7—c6
13. Da4 × d4	

och vit har betydande fördel.

II.

6. — —	Sd4—f5

Ej heller detta drag synes ge svart ett tillräckligt försvar, ehuru motspillet för vit ej är så enkelt.

7. d2—d4!	e5 × d4
På 7. —, h6 vinner vit med 8. S × f7, K × f7 9. d × e5.	
8. 0—0	Sf5—d6

På 8. —, Le7 följer 9. S × f7, K × f7 10. d6† med fördel för vit. Intressantare, samt äfvenledes för vit fördelaktiga varianter uppstå efter 8. —, S × d5 9. g4!, nämligen:

a) 9. —, Sh4 10. Te1†, Le7 (10. —, Le6 11. T × e6†, f × e6 12. S × e6, Dd7 13. L × d5 etc.) 11. D × d4 och svart har ingen parad mot dubbelangreppet på d5 och g7.

b) 9. —, Sh6 10. D × d4, Sf6 (10. —, c6 11. Te1†) 11. D × d8†, K × d8 12. h3, Ke8 13. Te1†, Le7 14. Lf4 med öfverlägset spel för vit.

c) 9. —, Le7 10. S × f7, K × f7 11. g × f5, h5 (det hotade f6 och Dh5†) 12. Df3, c6 13. c × d4 med fördel för vit. T. ex. 13. —, Kf6? 14. Te5, Sb6 15. Lg5†!! och matt i två drag.

9. Le4—b3!	d4 × c3
10. Tf1—e1†	Lf8—e7
11. Dd1—e2	

Också med 11. S × c3, 0—0 12. Lf4 efterföljdt af Te1, bekommer vit det bättre spelet.

11. — —	h7—h6
12. Sg5—f3	c3 × b2
13. Lc1 × b2 med öfverlägset spel för vit.	

Spanskt parti.

Vi ha blifvit uppmärksamgjorda på en lucka, som finnes i vår analys i januarihäftet öfver Riga-varianten i spanskt parti, och tillfrågade huru svart bör spela efter

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Sf6 × e4
6. d2—d4	e5 × d4
7. Tf1—e1	d7—d5
8. Sf3 × d4	Lf8—d6!
9. Dd1—h5	

Detta är dock ej så svårt. Draget är ej blott ofarligt för svart utan till och med svagt. Svart spelar helt enkelt

9. — —	0—0

och fortsätter efter

10. Sd4 × c6

(10. D × d5??, L × f2†) endera med 10. —, Df6, hvilket är det enklaste, eller också med 10. —, b × c6.

I.

10. — —	Dd8—f6

11. Lc1—e3

På 11. f3 följer 11. —, Lc5† etc., och 11. T × e4 strandar på 11. —, d × e4 12. Sa5, b5 13. Lb3 (13. Dd5, Le6!) Lb4 14. Ld2, D × b2 etc.

11. — —	b7 × c6

Ej 11. —, D × b2 på grund af 12. Ld4 med drottningvinst.

12. La4 × c6	Ld6 × h2†

och svart är i fördel.

II.

10. — —	b7 × c6

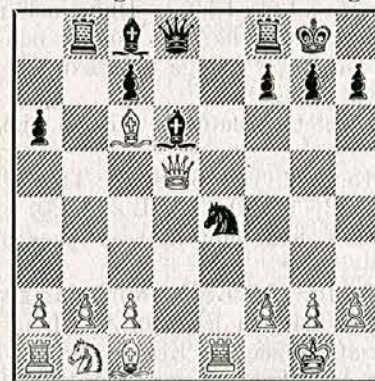
11. La4 × c6	Ta8—b8

Naturligtvis kunde äfven 11. —, Sf6 och därpå Tb8 ske, men springardraget är ej nödvändigt, då vit ej ostraffadt kan slå d-bonden. Men har manne vit ett annat och tillfredställande drag till sitt förfogande?

12. Dh5 × d5

Om 12. L × d5 så Sf6 med pjäsvinst.

Ställning efter hvits 12:e drag.

12. — —	Tb8—b5!

13. Dd5—d3!	Se4 × f2!

14. Kg1 × f2

14. De2, Tf5 15. Lf3, Dh4 är äfven ofördelaktigt för vit.

14. — —	Dd8—h4†

15. Kf2—f1 Tb5—f5†
 16. Lc6—f3 Ld6—c5!
 17. Lc1—e3

På 17. Te2 (eller De2) följer 17. —, D×h2 18. Ke1, Dh4† 19. Kd1, Td8 och svart vinner.

17. — — Tf5×f3†!
 18. g2×f3 Dh4×h2!
 19. Te1—e2

Eller 19. Td1, Te8! etc.

19. — — Dh2—h1†
 20. Kf1—f2 Dh1—h4†
 21. Kf2—g1

Eller 21. Kg2, Lh3† 22. Kg1, Dg3† 23. Kh1, Df3† och svart vinner.

21. — — Dh4—g3†
 22. Te2—g2

22. Kh1, D×f3† 23. Kg1, Dg3† och matt i få drag.

22. — — Dg3—e1†
 23. Kg1—h2 Lc5×e3

och svart vinner utan möda.

Dr H. Krause har haft vänligheten att göra oss uppmärksamma på ett verkligt fel i vår omnämnda analys. Vi hade trott, att svart efter 1. e4, e5 2. Sf3, Sc6 3. Lb5, a6 4. La4, Sf6 5. 0—0, S×e4 6. d4, e×d4 7. Te1, d5 8. S×d4, Ld6 9. S×c6, L×h2† 10. Kf1, Dh4 11. Le3, kunde spela 11. —, b5 12. Lb3, Df6 13. Df3, D×c6, men förbisågo, att vit därpå med 14. Dh5 vinner, enär han samtidigt angriper Lh2 och bonden d5. Dr Krause föreslår därför i stället följande spelsätt: »11. —, 0—0 12. Sd4 (12. D×d5?, Le6 och 13. —, Lc4†) 12. —, Lg4 13. Sf3 (13. f3, Sg3† 14. Kf2, Lh5 med hotet c5, b5, c4, eller 13. D~, Lf4) 13. —, Dh5» och menar, att svart bör vara i fördel, då han redan har två bönder och en stark angreppsställning, hvilken dessutom på många sätt kan förstärkas. Denna hans åsikt är ögonskenligen riktig.

För att belysa spelets eventuella förlopp, anföra vi här ett par varianter:

a) 14. c3, b5 15. Lc2, c5 16. Sbd2, Tfe8. Nu hotar svart 17. —, Tad8 18. —, S×d2† 19. D×d2, L×f3 20. g×f3, d4 21. c×d4, c×d4 22. L×d4, Dh3†, hvaremot vit ej synes ha något tillfredsställande försvar.

b) 14. c4, Tad8 15. c5, Le5! Nu hotar svart såväl Dh1† som L×b2, eventuellt äfven d4 och häremot har vit intet försvar.

I anledning häraf förser dr Krause draget 11. Kf1 med frågo-tecken. Detta synes oss likväl ej vara berättigadt. Vit kan nämligen förbättra sitt spel i denna variant, så att svart blott kan ernå remis. Se härom partiet Nyholm—Leonhardt i detta häfte.

P. S. Leonhardt.

Partier.

Parti 1413. Spanskt parti.

Turneringsparti, speladt i Stockholms schacksällskap den 8 mars 1907.

Gust. Nyholm P. S. Leonhardt

Hvit.	Svart.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Sf6×e4
6. d2—d4	e5×d4
7. Tf1—e1	d7—d5
8. Sf3×d4	Lf8—d6
9. Sd4×c6	Ld6×h2†
10. Kg1—f1	

Dessa drag voro öfverenskomna, emedan hr Nyholm ville pröfva följande variant, hvarmed han trodde sig kunna vederlägga försvaret. Ehuru detta antagande visar sig vara felaktigt, framgår dock af partiet, att Kf1 är lika godt som de andra drag hvilka stå till hvits förfogande.

10. — —	Dd8—h4
11. Sc6—d4†	b7—b5
12. Lc1—e3	

Ställning efter hvits 12:e drag.

12. — — 0—0

Svart ville ej inlåta sig på de öfverskådliga förvecklingar som kunna uppstå om löparen på a4 slås. Genom senare undersökningar ha vi dock kommit till den öfvertygelsen att svart kan slå löparen, och därmed liksom med

textdraget högst sannolikt ernå remis. Vi återgifva några af de viktigaste varianterna: 12. —, b×a4 13. Sf3, Dh5 14. S×h2, D×h2 15. D×d5, Dh1† 16. Ke2, Lg4† (16. —, D×g2? 17. De6†, Ld7 18. D×a8†, Ke7 19. D×h8 och hvit vinner) 17. Kd3!, D×e1 18. D×e4†! (18. D×a8†?, Kd7 19. D×h8 [19. D×e4, Le2† och svart vinner] 19. —, Sd6 med fördel för svart, eller 18. De6†?, Kd8! [18. —, Ke7? 19. D×e4†, Le6 20. Lc5† och hvit vinner drottningen] 19. D×a8†, Kd7 etc. lika som förut) 18. —, Le6 19. D×a8†, Kd7 20. D×h8 (Äfven efter andra drag, till exempel De4 ernår svart minst remis. T. ex. 20. De4, Td8 21. Lg5, Dd1† med efterföljande f6 och Ke7) 20. —, Lf5† 21. Kd4 (eller 21. Kc4, Le6† 22. Kd4, Db4† 23. Kd3, Lc4† 24. Ke4, Ld5†! och hvit måste tillåta svart att ge evig schack, enär på 25. K×d5 följer c6† 26. Ke5, f6† 27. Kf5, g6† 28. K×f6, De7†) 21. —, Db4† 22. c4, D×b2† (ej 22. —, Dd6† på grund af 23. Kc3, a5 [23. —, c5 24. L×c5!] 24. b3 och hvit kommer i fördel) 23. Kd5 (23. Sc3 leder till förlust, det följer nämligen 23. —, Db6† 24. c5 [24. Ke5, Df6† 25. Kf4, g5† med drottningvinst] 24. —, Db4† 25. Ke5, f6† 26. K×f5, g6† 27. K×f6, D×c3† och svart vinner) 23. —, Db7† 24. Kd4, Db2† och remis genom evig schack. 13. Sd4—f3 Dh4—h5
 14. La4—b3
 Efter 14. S×h2, D×h2 15. Lb3, Dh1† 16. Ke2, Lg4† 17.

Kd3!, D×g2 har svart vinstställning.

14. — — Lc8—g4

Det är svårt att säga, om svart kan tillåta sig det lamma draget 14. —, c6. Efter 15. S×h2, D×h2 16. f3, Dh1† 17. Lg1, Sg3† 18. Kf2, Dh4 19. Sd2! (19. Ke3?, Te8† 20. Kd2, Sf1†! etc.) kan svart ge evig schack med Sh1 och Sg3 och måste det väl äfven, när hvit annars kommer i fördel genom Sf1. Det kan emellertid ifrågasättas, om hvit ej kan behålla sin materiella öfvervikt och spela på vinst med 15. S×h2, D×h2 16. Df3, h5 (16. —, g5? 17. Sc3, g4 18. Df4, Dh1† 19. Ke2, D×g2 20. Tg1 med fördel för hvit) 17. Lf4, Dh1† 18. Ke2, Dh4 19. Lg3! etc.

15. Dd1×d5

Bäst. På andra drag uppstå för hvit ofördelaktiga varianter. Jämför »Teoretiska notiser».

15. — — Lg4×f3

16. Dd5×h5

Efter 16. g×f3 förlorar hvit naturligtvis genast på grund af hotet Sg3†.

16. — — Lf3×h5

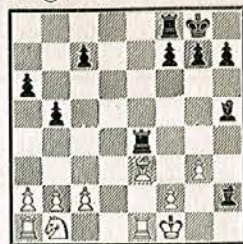
17. Lb3—d5 Ta8—e8

18. Ld5×e4 Te8×e4

19. g2—g3

Härmed avslöjar hvit sina onda planer. 19. Sd2, Tg4 20. g3 leder genom dragomkastning till samma ställning.

Ställning efter hvits 19:e drag.

19. — — f7—f5!

20. Sb1—d2

20. Sc3 vore näppeligen så godt till följd af 20. —, Tg4 21. Lc5, f4! 22. L×f8, f×g3 (hotande g2†) 23. f×g3, K×f8 och svart har två förbundna fribönder för kvaliteten sedan han har slagit g-bonden.

20. — — Te4—g4

21. Kf1—g2?

Härmed förloras partiet. Efter 21. Sf3!, L×g3 22. f×g3, T×g3 (eller 22. —, f4 23. Lc5!, T×g3 etc.) voro chanserna väl ungefär lika. Svart hade då tre förbundna fribönder för den förlorade pjäsen. 21. Lf4 vore ofördelaktigt på grund af 21. —, T×f4 22. g×f4, L×f4 23. Sb3, Td8 och svart har öfverlägsen ställning.

21. — — f5—f4

22. Le3—c5 Tf8—f5

23. Sd2—e4 f4×g3

Uppgifvet.

(Anm. af P. S. Leonhardt.)

Matchen mellan Lasker och Marshall.

Parti 1414. Spanskt parti.

Första partiet, speladt i Newyork den 26 jan. 1907.

Marshall

Hvit.

1. e2—e4
2. Sg1—f3
3. Lf1—b5

Lasker

Svart.

- e7—e5
- Sb8—c6
- Sg8—f6

4. d2—d4

Ett af de svagaste angreppen i spanskt parti, åtminstone med den vanligaste, af Marshall valda fortsättningen. Marshall måste ha erhållit dåliga råd då han i mat-

chens viktigaste parti, hvori han därtill haft lyckan att få första draget, just väljer denna svaga fortsättning, då flera starka fortsättningar stå honom till buds, och där den starkaste, rockaden, efter dess förstärkning af Pillsbury i Wienerturneringen 1898, formigen ifrågasätter försvarets användbarhet. Och man måste väl ändå taga för gifvet att Marshall ej i detta parti för första gången använde draget, utan att han först sorgfälligt hade pröfvat spelsättet. För några år sedan förklarade den bekante amerikanske spelaren Barry, att han efter årslånga studier kommit till det resultat, att d2—d4 vore bättre än rockaden, dock utan att ange några skäl. Pillsbury förklarade sig då redo att pröfva detta antagande i en match, men det blef ej något därpå. Möjligen är detta källan till Marshall's dåliga val.

4. — — e5×d4!
5. 0—0 Lf8—e7
6. e4—e5

Detta drag som vanligen göres här är dåligt emedan bonden står starkare på e4 än på e5, där den står exponerad och utgör ett angreppsobjekt för motståndaren. Vida bättre är 6. Tel, 0—0 7. S×d4.

6. — — Sf6—e4
7. Sf3×d4 0—0
8. Sd4—f5

Genom detta kringirrande med springaren ernär hvit endast afbyte, svarts utveckling och stortidsförlust. I spelöppningen måste man framför allt söka undvika upprepade springardrag. Till Marshall's ursäkt måste jag dock tillfoga, att hela den felaktiga behandlingen af spelöppningen flera gånger med fördel använts af Tschigorin och Zukertort (Berlin 1881, Wien 1882). I våra dagar

ser man dock vida mera kritiskt på spelöppningsdragen.

8. — — d7—d5

9. Lb5×c6

Olyckligtvis börjar Marshall här spela efter sitt eget hufvud, i stället för att följa berömda mönster. De ofvannämnda mästarna fortsatte här med 9. S×e7†, S×e7 10. f3, Sc5 11. b4, Se6 12. f4 hvarmed hvits spel så att säga får ett ansikte (två löpare, midtbönder och angreppschanser). Efter textdraget har han absolut ingenting.

9. — — b7×c6

10. Sf5×e7† Dd8×e7

Resultatet efter 10 drag i det starkaste angreppsparti som finnes är nu: hvit har utvecklat en enda pjäs, svart däremot två; den för tidigt avancerade kungsbonden är redan föremål för angrepp, under det svarts bönder intaga en stark centrumsställning. Kan man behandla spelöppningen i spanskt parti sämre än Marshall har gjort det i detta parti?

11. Tfl—e1

Kungsbonden kan ej godt garderas direkt; f2—f4 kan naturligtvis ej ske på grund af Dc5† och Lf4 ser ej godt ut redan på grund af f7—f6, men är kanske också till följd af g7—g5 otillräckligt.

Ställning efter hvits 11:e drag.

11. — — De7—h4

Med detta drag inleder Lasker en högst öfverraskande offerkombination, hvilken, genial och vidtberäknad, likväl ej är den bästa

fortsättningen, ja den är ej ens god. Närmast låg ju f7—f6, hvilket också var det bästa. Lasker angifver, att han ej har spelat detta drag, emedan springaren då med f2—f3 skulle ha tvungits att gå till c5 där den genom b2—b3 och La3 kan fängslas på ett mycket farligt sätt. Springaren behöfde emellertid ej gå till c5 utan kunde och måste gå till g5. Efter 11. —, f6 12. f3, Sg5 13. L×g5, f×g5, har svart ett totalt öfverlägset spel; hvit står mycket dåligt, enär g-bonden håller f-bonden tillbaka och isolerar e-bonden, fränsett att svart efter 14. Sc3, Lb7 genast hotar att eröfra e-bonden med Tf5 och Te8. Om hvit ej slår springaren på g5, så behåller svart likaså den i spelöppningen ernådda fördelen, hvilken genom Laskers geniala men positionsvidriga fortsättning går förlorad, samt till och med förvandlas till nackdel.

12. Lc1—e3	f7—f6
13. f2—f3	f6×e5
14. f3×e4	d5—d4

Om nu hvit drar undan löparen till d2, så erhåller svart ett hastigt afgörande angrepp med alla pjäserna mot den fullständigt isolerade kungen; nämligen, 15. Ld2, Lg4 16. Dc1, Tf2 (hotar lf3) 17. Lg5, T×g2† 18. K×g2, Dh3† 19. Kg1, Lf3 20. Dd2, Dg4† 21. Kf1, Tf8 22. Df2, Lg2† 23. Kg1, T×f2 24. K×f2, Df3† 25. Kg1, Lh3 jämte matt.

15. g2—g3?

Om också hvit ej vågar flytta löparen, så låg väl intet närmare till hands än att försvara den? Svart kunde därpå ej spela Lg4 eller La6 på grund af Lf2, och efter 15. De2, d×e3 16. D×e3 är svarts angrepp slut, innan det rätt har börjat, då hvit bekvämt kan utveckla sina figurer; för sin

splittrade bondeställning har svart då ej den ringaste ersättning och är alltså i nackdel, hvilken enligt min åsikt slutligen måste bli afgörande.

15. — — Dh4—f6
16. Le3×d4?

Efter att i föregående drag ha försummat det gynnsamma tillfället att vända partiet till sin förmån, låter Marshall här en synnerligen god remischance undgå sig. Han skulle genast ha framtingat afbyte af drottning och torn genom Tf1. Därmed hade han hastigare kunnat utveckla sina pjäser och hade visserligen måst öfvergå till slutspel med en bonde mindre, men med goda utsikter, att med springaren på b3 angripa bonden på d4, så, att den ej kunde garderas med c6—c5. Marshall hade då med ens öfvergått från försvararens till angriparens roll.

Bland de talrika varianter som kunna uppstå efter 16. Tf1, D×f1† 17. D×f1, T×f1† 18. K×f1, La6† (d×e3 vore tydligen dåligt) 19. Kf2, Tf8† 20. Lf4! kan jag endast anföra några få:

I. 20. —, e×f4 21. Sd2, f×g3† 22. K×g3, Tb8 23. Sb3, Lc4 24. Td1, L×b3 25. a×b3, c5 26. Ta1 med många remis-chanser, eller 24. Td1, c5 25. S×c5, T×b2 26. T×d4, T×c2 27. Td8†, Kf7 28. Td7†, Kg6 29. T×c7, T×a2 30. Sd7 med mycket godt spel för hvit; eller 23. Sb3, Lc8 24. Td1, c5 25. S×c5, T×b2 26. T×d4, T×c2 27. Td8†, Kf7 28. T×c8, T×c5 och hvits fördelaktiga kungs- och tornställning torde göra det synnerligen svårt för svart att göra sin bondeöfvervikt gällande. Hvit har för öfrigt i denna variant äfven fortsättningen 25. c4, Tb4 (ej d×c3 på grund af Td8†) 26. S×c5, T×c4 27. Sb3, c5 28. Td2 åt-

följdt af Kg3—f4—e5 till sitt förfogande.

II. 20. —, g5 21. Sd2, g×f4 22. Sf3, f×g3† 23. K×g3, Te8 (nu är visserligen ej bonden d4, men i stället bonden e5 svag) 24. Tg1 (hotande S×e5 efterföljt af Kf4†) 24. —, h6 25. Kf2†, Kf7 26. Te1 (hotande c2—c3) 26. —, c5 27. c3, Te7 (på d3 följer c4, och d-bonden går förlorad) 28. c×d4, c×d4 29. Tc5, Kf6 30. Tc6†, Te6 31. T×c7, Ld3 32. Sd2, Ta6 33. a3, Tb6 34. b3 och hvit kan lätt göra remis. Alla dessa spelsätt ha ett gemensamt; hvit har en bonde mindre men han har angrepp, eller åtminstone motangrepp, och svart har ständigt möda med att försvara sin bondeöfvervikt. Jag är öfvertygad om, att en så finlig spelare som Marshall, därmed hade hållit hvits spel.

Föröfrigt kunde Marshall ej heller i 16:e draget dra tillbaka sin löpare; 16. Ld2, Df2† 17. Kh1, Lh3 18. Tg1, h5! Denna bonde kan ej slås på grund af drottningoffer å g1 jämte matt; det hotas emellertid med Lg4, alltså: 19. g4, L×g4 20. T×g4, h×g4 21. Sa3!, g3 22. h×g3, D×g3 och svart vinner på grund af hotet Tf2. Till ex. 23. Dg1, Dh4† 24. Dh2, D×h2† efterföljt af Tf2† och T×d2; eller 23. Dh5, g6 24. Dh6, Tf2 och svart vinner.

16. — —	e5×d4
17. Te1—f1	Df6×f1†
18. Dd1×f1	Tf8×f1†
19. Kg1×f1	

Slutspelet står till utseendet tämligen lika; svart kan visserligen utveckla sina figurer litet hastigare (löparen med schack!) men slutligen kommer dock äfven hvit ut med sina figurer. Hvit har en isolerad bonde, men därför har svart en dubbelbonde. Svart har en löpare, alltså den starkare

pjäsen, emot en springare, men springaren kan från b3 angripa d-bonden och besätta den svaga punkten c5.

19. — — Ta8—b8!

Huru många spelare hade väl här afstått från att ge löpare-schacken på h3! Laskers lugna och säkra kalkylering i detta slutspel är beundransvärd! Textdraget framtvingar b-bondens uppflyttande och spärar på så sätt detta fält för springaren, som dock så gärna hade besatt det! Dessutom förbereder torndraget ännu något särskildt. Löparen däremot flyttas alldeles ej! Den verkar utmärkt från c8!

20. b2—b3 Tb8—b5!

Åter en öfverraskning, och den afgörande! Tornet behärskar här fullständigt den fria femte linien, och kan efter hvarandra angripa alla de hvita bönderna. Därmed är öfverlägsenheten i svarts ställning klar och det nyss till utseendet lika spelet förloradt för hvit. Slutspelet har, såväl i det svarta tornets rörelser som föröfrigt, stor likhet med slutspelet i sjunde matchpartiet mellan Marshall och Tarrasch, där äfvenledes det svarta tornet på ett öfverraskande sätt besatte den femte raden hvarefter det gick till den sjätte och slutligen från a6 angrep den hvita a-bonden.

21. c2—c4

Ett dåligt drag, sådant som man gör när det ej finnes några goda. Emellertid var det bättre, att spela Sd2, trots hoten Tc5 efterföljt af Tc3 eller Th5 och Tc5 jämte Tc3. Det är ej mer nödigt att analysera ställningen, då det är tydligt, att svart står betydligt bättre och måste vinna; hans seger underlättas emellertid genom den starka fribonde som textdraget förskaffar honom.

21. — — Tb5—h5
22. Kf1—g1 c6—c5
23. Sb1—d2 Kg8—f7

Kungen, som sträfvat att komma till c5, blir annars afspärrad från centrum genom Tf1.
24. Ta1—f1†!!

Här kan man se hela skillnaden mellan Marshall och Lasker. Lasker underlät visligen att ge löparenschacken i 19:e draget ehuru den var lockande nog. Marshall däremot kan ej afstå från tornschacken, ehuru den tydligen är dålig. I stället för att följa en väl öfverlagd plan följer han den bekanta regeln »att ge en schack kan aldrig skada», eller, som den berömda mästaren Mackenzieskämtsam brukade säga: »underlåt aldrig en schack!». Kungen kommer helt enkelt att stå bättre, tornet åter, hvilket som man strax skall se skulle skydda a-bonden, blir sämre placeradt. Mera kan man ej begära af ett drag, än att det placerar motståndarens pjäser bättre och ens egna sämre. Samma schack gaf Marshall förefrigt äfven i det ofvan nämnda partiet.

24. — — Kf7—e7
25. a2—a3 Th5—h6!

Nu besätter tornet den fria sjätte raden och hotar att angripa a-bonden, hvars skydd hvit just har aflägsnat.

26. h2—h4

Om tornet stode på a-linien, så kunde hvit åtminstone spela b3—b4; nu åter vore b3—b4 dåligt på grund af 26. —, Ta6 27. b×c5, T×a3 28. Sf3?, Lh3 och svart vinner, eller 27. Tf3, Lg4 28. Td3, Le2 29. Tb3, c×b4 30. a×b4, Ta2 och hvit vinner mycket hastigt.

26. — — Th6—a6
27. Tf1—a1

Bättre vore naturligtvis a3—a4, då hvit likväl måste afstå från att framrycka med b-bonden och tornet ej ständigt kan stå orörligt på a1.

27. — — Lc8—g4
28. Kg1—f2 Ke7—e6
29. a3—a4 Ke6—e5

Fribonden, understödd af kungen, vinner nu med lätthet partiet, oberoende af huru hvit än spelar.

30. Kf2—g2 Ta6—f6
31. Ta1—e1 d4—d3
32. Te1—f1 Ke5—d4
33. Tf1×f6 g7×f6
34. Kg2—f2 c7—c6

Svart kan nu vinna huru han vill. Hastigare och med större precession ledde dock Kc3 till vinst, emedan springaren slutligen måste flyttas, hvarpå b- och c-bönderna förloras.

35. a4—a5 a7—a6
36. Sd2—f1 Kd4×e4

Äfven här ledde den ofvan anförda manövern (Kc3 och Le2) hastigare till målet,

37. Kf2—e1 Lg4—e2
38. Sf1—d2† Ke4—e3
39. Sd2—b1 f6—f5
40. Sb1—d2 h7—h5

Marshall skulle ej ha skadat sig genom att här uppgifva partiet.

41. Sd2—b1 Ke3—f3
42. Sb1—c3 Kf3—g3
43. Sc3—a4 f5—f4
44. Sa4×c5 f4—f3
45. Sc5—e4† Kg3—f4
46. Se4—d6 c6—c5
47. b3—b4 c5×b4
48. c4—c5 b4—b3
49. Sd6×c4 Kf4—g3
50. Sc4—e3 b3—b2

Uppgifvet.

(Anm. af Tarrasch i »Berliner Lokal-Anzeiger».)

Parti 1415. Franskt parti.

Andra partiet, speladt i Newyork den 29 januari 1907.

Lasker Marshall

Hvit. Svart.

1. e2—e4 e7—e6
2. d2—d4 d7—d5
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. Lf1—d3

En mindre god fortsättning. Svart kan därpå, så som det sker i detta parti, med c7—c5 erhålla den bättre utvecklingen af sina pjäser. Drottningbondens isolering har intet att betyda.

4. — — c7—c5
5. e4×d5 c5×d4
6. Ld3—b5† Lc8—d7
7. Lb5×d7† Dd8×d7
8. d5×e6 Dd7×e6†
8. —, f×e6 torde ha varit ännu bättre.

9. Sc3—e2 Sb8—c6
10. Sg1—f3 Lf8—b4†
11. Lc1—d2 0—0—0
12. 0—0 Th8—e8

Svart har nu en utmärkt ställning. Han hotar att inleda ett mycket starkt bondeangrepp på kungsflygeln efter afslutad utveckling af sina pjäser.

13. Se2—f4 De6—g4

Möjligen var Df5 bättre. Svart antog troligen, att kungsställningen skulle försvagas genom h-bondens uppflyttande, men efter några drag visar det sig att motsatsen är förhållandet.

14. h2—h3 Dg4—f5
15. Sf4—d3 Lb4×d2
16. Dd1×d2 Sf6—e4
17. Dd2—f4

Hvit söker naturligtvis att genom drottningbyte afväpna svarts angrepp, hvilket svart lika naturligt söker undvika.

17. — — Df5—d5

Svart offerar därför en bonde, hvilket också är fullt riktigt. Man ser dock nu, att om svart genast

hade spelat Df5 utan att först genom Dg4 locka fram h-bonden, så hade hvit nu ej vågat att slå g-bonden, emedan därpå Tg8, efterföljt af T×g2† hade blifvit ödesdigert.

18. Df4—g4† f7—f5
19. Dg4×g7

När dr Lasker slog denna bonde måste han endera ha förbisett möjligheten af svarsdraget 19. —, Sd2, eller ansett det vara bättre att stå för angreppet på den öppna g-linien än att låta bönderna storma.

19. — — Te8—g8

Ställning efter 19:e draget.

Vida bättre vore genast Sd2. Hvit hade därpå ej haft något bättre än S×d2, hvarpå han efter Tg8 ej hade haft bättre än att byta drottningen mot torn, springare och bonde, nämligen 19. —, Sd2 20. S×d2, Tg8 21. Dg3, (bäst!) T×g3 22. f×g3 och hvit kan länge försvara sig. Att söka rädda drottningen leder till förlust. T. ex. 21. Sf4, Dd6 22. D×h7, (eller I) D×f4 23. Tad1 (eller a) Dg5 24. g3, Se5 25. h4, Df6 26. Dh5, Tg4 och svart vinner; eller a) 23. Sb3, Dg5 24. g3, Se5 25. Sc5, Tg7 26. Se6, Sf3† med pjäsvinst; eller I. 22. Df7, D×f4 23. De6† (23. Td1, Tg6 24. b3, d3 och svart vinner) 23. —, Kb8 24. De2 (24. Tad1, Tg6 25. De2, d3! 26. c×d3, Tdg8 27. Df3, (bäst) Dh4 28. Tfel,

Sd4 29. Dd5, D×h3 och svart vinner) 24. —, Tde8 25. Dd1, T×g2† 26. K×g2, Tg8† 27. Kh1, Dh5 och svart vinner. Marshall's spelsätt tillåter hvit att tillräckligt försvara sig, samt, efter afbyten framkallade genom ett svagt drag af svart, öfvergå till ett vunnet slutspel, som han med vanlig akkuratess genomför.

20. Dg7—h6 Se4—d2
21. Dh6×d2 Dd5×f3
22. g2—g3 h7—h5
23. Dd2—f4 Df3—d5
24. Tf1—e1 Td8—e8
25. Te1×e8† Tg8×e8
26. Ta1—e1 Te8—e4
27. Df4—g5 Sc6—b4
28. Te1×e4 f5×e4
29. Dg5×d5 Sb4×d5
30. Sd3—f4 e4—e3
31. Sf4—d3 h5—h4
32. g3×h4 Kc8—d7

33. Kg1—f1 Kd7—e6
34. Kf1—e2 e3×f2
35. Ke2×f2 Ke6—f5
36. Kf2—f3 Sd5—f6
37. Sd3—c5 h7—b6
38. Sc5—d3 Sf6—h5
39. Sd3—c1 Sh5—f6
40. Sc1—e2 Kf5—e5
41. Se2—g3 Sf6—d5
42. h4—h5 Sd5—e3
43. h5—h6 Ke5—f6
44. c2—c3 Se3—d1
45. c3×d4 Sd1×b2
46. Sg3—f5 Kf6—g6
47. d4—d5 Sb2—c4
48. Kf3—e4 Sc4—a5
49. d5—d6 Sa5—b7
50. Ke4—d5 Sb7—d8
51. d6—d7 a7—a5
52. Sf5—e7† Uppgifvet.

(Anm. af R. Teichmann i
»British Chess Magazine».)

Parti 1416. Drottninggambit.

Tredje partiet, speladt i Newyork den 31 januari 1907.

Marshall Lasker

Hvit. Svart.

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 e7—e6
3. Sb1—c3 Sg8—f6

Detta försvar, som dr Tarrasch, uppenbarligen i ett af sina egenkära ögonblick, har förklarat vara ett af de allra sämsta, leder till intressanta partier, hvori båda spelarna ha utsikter att kunna spela på vinst. 3. —, c5 och som jag tror äfven 3. —, d×c4 förenklar och utjämnar spelet.

4. Lc1—g5 Lf8—e7
5. e2—e3 Sf6—e4

Detta drag har pröfvats förr, men aldrig med stor framgång.

6. Lg5×e7 Dd8×e7

7. Lf1—d3

Hvits bästa fortsättning är 7. c×d5, S×c3 8. b×c3, e×d5 9.

Db3, hvarpå svart blir tvungen att spela c7—c6 i stället för som i detta parti c7—c5, och svart erhåller efter c3—c4 en svag bonde på b7 eller c6.

7. — — Se4×c3
8. b2×c3 Sb8—d7
9. Sg1—f3 0—0
10. 0—0

Först Dc2 synes oss vara bättre, enär svart då skulle ha tvungits, att endera försvaga bondeställningen framför kungen eller också spela Sf6, hvilket åter hade möjliggjort för hvit att sätta sin springare fast på e5. Det är äfven på grund här af som Lasker i nästa drag lämnar plats för springaren på f8, för att, om så visar sig nödigt, kunna fördrifva hvits springare med f7—f6.

10. — — Tf8—d8
11. Dd1—c2 Sd7—f8

12. Sf3—e5 c7—c5
13. Ta1—b1 De7—c7
14. Dc2—b3

Dessa meningslösa damdrag kosta mycken dyrbar tid, som kunde användas på bättre sätt.

Hvits spel i detta parti saknar den målmedvetenhet och konsekvens som man kan fordra af en förstklassig mästare, och som ensam är i stånd att frambringa stora partier.

14. — — b7—b6
15. c4×d5 e6×d5
16. Db3—a4 Lc8—b7
17. Da4—d1 Td8—d6

Svart har redan ett så godt som vunnet spel på drottningflygeln, då hvit endera får en mycket svag c-bonde eller måste tillåta motståndaren att få två bönder mot en, hvilket är liktydigt med vinst i slutspelet. Hvit måste därför söka att erhålla ett angrepp på kungsflygeln, hvilket dock måste misslyckas, då svarts bondeställning där ej på något sätt är försvagad och han dessutom har tornen till försvar.

18. Dd1—g4 Ta8—e8
19. Dg4—g3 Td6—e6
20. Ld3—f5 Te6—e7
21. f2—f4

Detta drag försvagar ställningen ännu mer. Bonden kan ej framrycka längre på grund af det hotande f7—f6.

21. — — Lb7—c8

Ett godt drag, som tvingar hvit att byta, ty går löparen tillbaka så förlorar hvit sin e-bonde efter f7—f6. Så snart löparne aflägsnats från brädet kan svart sätta fast sin springare på e4, hvarifrån den behärskar spelet och förstärker angreppet på hvits svaga punkt (c3).

22. Lf5×c8 Te8×c8
23. Dg3—f3 Dc7—d6
24. Tf1—c1 Te7—c7

25. h2—h3 h7—h6
Med afsikt att spela Sf8—h7—f6—e4. Partiet kan nu anses afgjort, då hvits c-bonde måste falla efter några drag.

26. Kg1—h2 Sf8—h7
27. Df3—h5 Sh7—f6
28. Dh5—f5

En fälla, (28. —, c×d4 29. e×d4, T×c3?? 30. D×c8†, T×c8 31. T×c8†, Kh7 32. Th8† och hvit vinner) som den sluga motståndaren begagnar på så sätt, att han lägger en än mera dold.

Det är för öfrigt tvifvelaktigt, om textfortsättningen är den starkaste för svart, enär den säkerligen endast hade bort leda till remis.

28. — — c5×d4
29. c3×d4

Ställning efter hvits 29:e drag.

29. — — Sf6—e4

En snillrik och vacker kombination.

30. Se5×f7 Te7×f7
31. Df5×c8† Tf7—f8
32. Dc8—b7 Dd6×f4†
33. Kh2—g1

Om 33. Kh1 så Sf2† 34. Kg1, S×h3† med vinst.

33. — — Df4—e3†

34. Kg1—h2

Om 34. Kh1 så Sf2† 35. Kh2, Df4† 36. g3, Df5 etc.

34. — — De3—g3†
35. Kh2—g1 Se4—d2
36. Db7×d5† Kg8—h8
37. Kg1—h1

På 37. Tf1 förloras ett torn efter Dc3†.

37. — — Sd2—f3

38. g2 × f3 Dg3 × h3†
 39. Kh1—g1 Dh3—g3†
 40. Kg1—h1 Tf8—f4
 41. Dd5—d8† Kh8—h7
 42. Tc1—f1

Ett groft feldrag. Efter Tc2 vore det ingen lätt sak för svart att vinna, då han säkerligen ej

- hade något bättre än Th4†, hvar på hvit erhöile två torn för drottningen med goda remischanser.
 42. — — Tf4—f5
 Uppgifvet.

(Anm. af R. Teichmann i »British Chess Magazine».)

Parti 1417. Franskt parti.

Åttonde partiet, Filadelfia den 26 febr. 1907.

Lasker Marshall
 Hvit. Svart.

1. e2—e4 e7—e6
 2. d2—d4 d7—d5
 3. Sb1—c3 Sg8—f6
 4. Lc1—g5 Lf8—b4
 5. e4 × d5

Med detta drag, som är starkare och solidare än e4—e5, erhåller hvit en liten positionsfördel.

5. — — Dd8 × d5

Något bättre är väl e × d5, ehuru hvits spel äfven därefter förtjänar att föredragas, enär löparen ej står bra på b4 och afbyte på c3 är förmånligt för hvit.

6. Lg5 × f6

I betraktande kommer 6. Sf3. T. ex. 6. Sf3, Se4 7. Ld2, S × d2 (eller 7. —, L × c3 8. b × c3, 0—0 9. Ld3 med hotet c3—c4) 8. D × d2, L × c3 9. D × c3 och hvit står bäst.

6. — — g7 × f6

7. Dd1—d2

En nyhet af Lasker. Den vanliga fortsättningen är 7. Dg4.

7. — — Lb4 × c3

8. Dd2 × c3 Sb8—c6

9. Sg1—f3 Dd5—e4†

Denna fortsättning är bättre än Tg8 som Marshall spelade i det sjätte matchpartiet.

10. Ke1—d2 Lc8—d7

11. Ta1—e1 De4—f4†

12. Dc3—e3 Df4—d6
 13. Kd2—c1 0—0—0
 14. Tel—d1

Synes ej vara nödvändigt, emedan bonden d4 är tillräckligt garderad. Efter a3 eller g3 hade svart erhållit det bästa spelet på följande sätt. I. 14. a3, Tg8 15. g3, Se7 16. Lg2, Lc6 17. Td1, Sd5 18. Dd2, Sf4! o. s. v. II. 14. g3, Sb4 15. a3, Sd5 16. Db3, Lc6 17. Lg2, Thg8 etc.

14. — — Th8—g8

15. g2—g3

Svart erhåller nu angrepp på diagonalen a8—h1. Försiktigare vore väl 14. Tg1.

15. — — Sc6—b4!

Genom detta starka drag förskaffar sig svart positionsfördel.

16. De3—a3

Bättre vore 16. Db3. T. ex.

16. —, Lc6 17. Le2, Ld5 (17.

- , Le4 18. Td2) 18. c4, L × f3

19. L × f3, Sc6 20. Td2.

16. — — Ld7—c6

17. Lf1—g2

Ställning efter hvits 17:e drag.

17. — — Lc6—e4?

Wienermästarna Fleissig och Marco ha angifvit, att Marshall här kunnat vinna med 17. —, Ld5. I verkligheten kunde svart med detta drag åtminstone vinna en bonde. T. ex. 18. D × a7 (18. b3?, Sd3†) Dc6! 19. c3, S × a2† 20. Kb1, S × c3† 21. b × c3, L × f3 22. L × f3, D × f3 23. d5, T × d5! o. s. v. Eller 18. c3, S × a2† 19. Kc2, Dc6 20. Td3, Le4 21. D × a2, e5 etc.
 18. Sf3—e1! Le4 × g2
 19. Sel × g2 Sb4—c6
 20. Da3 × d6

Det nu följande slutspelet är en af Laskers bästa prestationer. Man beakte huru fint han utnyttjar svagheten i bondeställningen h7, f7, f6.

20. — — Td8 × d6

Efter 20. c × d6 bringar hvit bondeställningen i oordning med 21. d5.

21. c2—c3 e6—e5?

Svart borde förhålla sig defensivt. Hvarje bonde drag försämrar hans sällning.

22. d4—d5 Sc6—e7

23. Sg2—e3 c7—c6

Om 23. —, f5 så 24. Sc4, T × d5 25. T × d5, S × d5 26. S × e5 etc.

24. d5 × c6 Td6 × c6

Eller 24. —, T × d1† 25. T ×

- d1, S × c6 26. Sf5 o. s. v.

25. Th1—f1 Tg8—e8

26. f2—f4 e5 × f4

På 26. —, e4 följer 27. f5! (isolerar e-bonden) samt Tf4.

27. Tf1 × f4 Se7—g6
 28. Tf4—f3 Sg6—e5
 29. Tf3—f2 Tc6—a6
 30. a2—a3 Te8—d8
 31. Td1 × d8† Kc8 × d8
 32. Kc1—c2 Ta6—d6
 33. Tf2—f5!

Hotar att eröfra h-bonden och tvingar den svarta springaren i en dålig ställning.

33. — — Se5—d7

33. —, Td3? 34. T × c5.

34. Tf5—h5 Sd7—f8

35. c3—c4 Kd8—d7

36. Kc2—c3 Kd7—e6

37. Se3—d5 a7—a6

Hvit hotade Sc7† efterföljt af Sb5.

38. a3—a4 Td6—c6

39. a4—a5

Förhindrar b7—b5.

39. — — Tc6—d6

40. g3—g4 Td6—c6

41. b2—b3 Tc6—d6

42. Kc3—d4 Ke6—d7

Svart kan ej längre undvika bondeförlust. Det hotades med Th6.

43. Th5—f5 Sf8—e6†

44. Kd4—e3 Se6—g7

45. Sd5 × f6† Kd7—c6

46. Tf5—f2 Td6—d1

47. Sf6—d5 Td1—b1

48. Tf2 × f7 Tb1 × b3†

49. Kc3—e4 Sg7—e8

50. Tf7—e7 h7—h5

51. Te7 × e8 h5 × g4

52. Ke4—e5 och hvit vann.

(Anm. af C. Schlechter i »Deutsche Schachzeitung».)

Från Schackvärlden.

Köpenhamn. Konungen af Danmark har skänkt ett hederspris till första klassen i den till sommaren planerade nordiska turneringen i Köpenhamn.

Som kongressen troligen erhåller ett statsunderstöd på 1,000 kr., kommer det äfven att anordnas en internationell mästarturnering.

Korrespondensmatchen mellan Sverige och Danmark. På initiativ af Stockholms schacksällskap utmanade i slutet af föregående år 86 svenska schackspelare, tillhörande det nordiska schackförbundet, de danska medlemmarne af detsamma till en korrespondensmatch. Då meddelande nu ingått, att danskarne f. n. ej kunde uppställa mer än 25 motståndare, har saken fått förfalla.

Sydsvenska schackförbundet anordnade den 3 febr. sin första föreningsmatch. De täflande föreningarna voro Helsingborgs schacksällskap och Lunds schackklubb, hvilka hvaradera representerades af 5 spelare. Resultatet blef, att Helsingborg vann med 3 mot 2.

Förbundets andra match arrangerades den 3 mars och utkämpades mellan Helsingborgs schacksällskap och Ystads schackklubb. Klubbarne representerades äfven denna gång af 5 spelare och resultatet blef att Ystad vann med 3 mot 1 och 1 remis.

Helsingborg:			Lund:			Ystad:			Helsingborg:		
Holmström	1		Hamilton	0		Holm	1		Jørgensen	0	
Larsson	1		Block	0		Lindström	1		Holmström	0	
Svenonius	1		Wigforss	0		Ling	1		Pettersson	0	
Jørgensen	0		Kock	1		Harksen	0		Svenonius	1	
Pettersson	0		Collin	1		Borén	1/2		Larsson	1/2	
	3			2			3 1/2			1 1/2	

Båda matcherna ägde rum i Lund.

Vid det senare tillfället spelades äfven två konsultationspartier mellan spelare från Lund och Ystad. Ystad vann det ena och det andra hann ej avslutas.

Den 2 mars voro ystadspelarne inbjudna till ett festligt samkväm å hotell Savoy i Malmö, hvarvid ett konsultationsparti spelades mellan P. G. Borén och E. Holm mot en del medlemmar af Malmö schackklubb, hvilket vanns af de förstnämnda.

På styrelsesammanträde den 5 januari tillstyrkte styrelsen ett förslag af kammarsekrifvare Larsson i Helsingborg, att till sommaren inbjuda danska och svenska schackspelare att i Lund utkämpa en massmatch. Förslaget bordlades för att behandlas på allmänt samträde i maj.

Matchen Lasker—Marshall. Efter 12 partier är resultatet: Lasker +5 Marshall 0. Remis 7.

Lunds akademiska schackklubb har på sammanträde den 4 febr. till styrelse återvalt kand. C. Rosell, ordf., kand. Dahm, kassör och kand. Bertram; sekr., samt nyvalt amanuens Ekman, v. ordf., och kand. H. Ljunggren, som ledamot utan särskild funktion.

Helsingfors schacksällskap hade den 22 febr. årssammanträde, hvarvid till styrelse valdes: ordf. v. häradshöfding Björn Wasastjerna, v. ordf. dr Oskar Hackman, sekr. hr Alfred Törnros, ekonom ingenjör John L. W. Lillja och bibliotekarie stud. Jarl Ugglä. Till revisorer utsågos hr Harald Wasastjerna och Henry Nordgren.

Årets kabelmatch mellan England och Amerika ägde rum den 22 och 23 febr., och utföll denna gång med vinst för engelsmännen.

Dessa matcher pågå sedan 1896 och gälla en af sir Newnes skänkt trofé som skall vinnas tre gånger efter hvarandra. Endast infödda engelsmän och amerikaner få deltaga. Amerika har hittills segrat 1896, 1899, 1900, 1902, och 1903 samt England 1897, 1898, och nu 1907. 1901 blef matchen remis och de öfriga åren kom den ej till stånd på grund af, att kabel ej kunde få disponeras för ändamålet. De detta år segrande engelsmännen voro: Burn 1/2, Atkins 1, Lawrence 1/2, Blackburne 1/2, Richmond 1, Lee 1/2, Ward 0, Holmes 1/2, Michell 0 och Wainwright 1, summa 5 1/2. Amerikanerna voro: Marshall 1/2, Barry 0, Hodges 1/2, Voight 1/2, Morgan 0, Fox 1/2, Bampton 1, Wolbrecht 1/2, Howell 1, Robinson 0, summa 4 1/2. Det intressantaste partiet spelades mellan Atkins och Barry och slutade efter en hård strid med seger för Atkins.

I Karlsbad skall det enligt »Deutsches Wochensbach» denna sommar i slutet af augusti anordnas en internationell mästarturnering. Det är ifrågasatt att utdela 6 priser om resp. 3,000, 2,000, 1,400, 1,000, 800, 600, 500, 400 och 300 ö. kr. Turneringen skulle komma att räkka 4 à 6 veckor. Det officiella programmet skall utsändas under loppet af mars.

London. I City of London Chess Clubs mästerskapsturnering har detta år G. E. Wainwright afgått med segern.

J. Mieses har efter sin seger i Wien företagit en rund genom Italien, och har därvid i de större städerna med stor framgång gifvit föreställningar i simultanspel.

St. Petersburg. Alapin har spelat en match mot S. Lewitski hvilken han vann med 5 mot 0.

Från problemvärlden.

British Chess Association utlyser sin andra tredragsturnering. Insändningstermin 30 sept. 07. Priser 57, 38 och 19 kr. Adress L. P. Rees, St. Aubyns, Redhill, Surrey, S. E.

»**Deutsches Wochenschach**» har utskrifvit en problemturnering för 3-dragare, hvori föreskrives, att i mattställningen (som bör vara ren och ekonomisk) ej får medverka andra pjäser än damen samt de båda löparna, hvilka — den ena gången kungens och den andra damens — göra mattdraget. Några andra pjäser än kung, dam, löpare och bönder få sålunda ej förekomma i problemet. Damen bör i mattställningen vara så placerad, att den försvarar de båda löparna. 2 priser (32 och 21 mark) äro utsatta. Inlämningstermin 30 april, adress: H. Ranneforth, Berlin, W. 50, Bamberger Str. 37.

Till schackakademien i Viareggio tvådragsturnering har inkommit 121 (!) problem. Akademiens ordf. hr A. Batori har haft vänligheten sända oss 6 intressanta problem från turneringen, hvilka vi publicera i detta häfte.

I Deutsche Schachzeitungs årskonkurens 1906 tilldelade red. de 4 första hedersprisen å 25 mark hrr S. Herland, J. Jespersen, V. Marin och W. Pauly. De två öfriga — äfven å 25 mark — delades mellan hrr G. Chocholeous, W. A. Shinkmann, K. Erlin och K. Kaiser. Hedersomnämmande erhöilo sändningarna från hrr Eylmann, dr Frankenstein, Hollstein och K. Moll. För enskilda problem erhöilo hrr P. Bobrow, R. Braune, I. Paluzie och E. Schellenberg särskildt erkännande.

L'Echiquier Francais, en liten nyligen grundad klubbtidning, utskrifver en internationell tvådragsturnering. Högst 4 problem, upptecknade å dubbla diagram samt försedda med motto och fullständig lösning kunna insändas under adress: M. le Comte Jean de Willeneuve Escaplon, 161 rue St. Honoré, Paris, före den 15 maj 1907. Pris 150, 75, 50 och 25 fr.. Domare E. Pradignat och F. Lazard.

Rättelse.

I uppgift 2496 af H. M. Huse önskar författaren tillsatt en hvit bonde på e7 och en svart bonde på d7.

Lösningar

af problemen 2873—2908 sid. 433—438 årg. 1906.

2873. (J. G. Schultz) 1. Dc3.
 2874. (Dens.) 1. Kg5, Kd5 2. Te4.
 2875. (Dens.) 1. Sd3, e×d3 2. Df2. 1. —, c×d3 2. De8. 1. —, T×d3 2. Da4. 1. —, e3 2. Sf4†. 1. —, ~ 2. Dd1†.
 2876. (Dens.) 1. Db6, c×b6 2. Ld6†. 1. —, c5 2. Dd6†. 1. —, Kf4 2. Tf1†. 1. —, Lf6 fl. m. fl. 2. D×e7†.
 2877. (Dens.) 1. La5, T×a5 2. Lg2, c3 3. Sd3†~ 4. f4†.
 2878. (Dens.) 1. Lg8, Kf6 2. Ld5, Ke5 3. Lf7, Kf6 4. Ld6, Kg7 5. Le7.
 2879. (R. Sahlberg) 1. Kf7, D×b3† 2. Sc4†. 1. —, D×e3 2. Sc6††. 1. —, Sf5 ell. g6 2. Sf3††.
 2880. (Dens.) 1. La1, b4 2. Dc4†. 1. —, Ke6 2. Df6†. 1. —, Sa fl. 2. D×b5†. 1. —, Sf5 2. e4†.
 2881. (Dens.) 1. d6, K×e6 2. Dd5†. 1. —, K×g4 2. D×f3†. 1. —, D×a8 2. Tgg6. 1. —, ~ 2. Dd5 ell. Tg6.
 2882. (Dens.) 1. Te2, S×g5 2. e×f4. 1. —, Kd3 2. La6†. 1. —, T×e6 2. D×d5†. 1. —, d4 2. e×d4†. 1. —, Lg1 2. D×f4†. 1. —, ~ 2. e×f4†.
 2883. (Dens.) 1. Sa3, b×a3† 2. Kc1, a2 3. Ld3.
 2884. (Dens.) 1. Le6, d×e6 2. Te7†, Kd5 3. De5†. 1. —, Sd5 2. Df4, Sd×f4 3. Te7†. 2. —, Se×f4 3. Ld7†. 1. —, Sc8 2. De3, d5 3. Ld7†. 2. —, Sd6 3. De5. 1. —, g×f2 2. Te7†, K×f5 3. Le4†. 1. —, Th7 2. Sd4†, Kd6 3. Df8†.
 2885. (J. A. Ros) 1. S×d6.
 2886. (Dens.) 1. Df7, ~ 2. Dd5†. 1. —, f1D 2. c3†. 1. —, Te6 2. e5†. 1. —, T×e4 2. Df5. 1. —, L×e4 2. Df3.
 2887. (Dens.) 1. Lb3, Sd3 2. Dc3†. 1. —, Dd3 2. Dc5†. 1. —, Ke5 2. Sh5†. 1. —, Th7 2. S×h7†. 1. —, Th8† 2. Sg8†. 1. —, Dc8† 2. Se8†. 1. —, Dc4 2. Sd7†. 1. —, Db5 2. Sd5†. 1. —, Se4 2. S×e4†. 1. —, Sg4 2. S×g4†.
 2888. (Dens.) 1. Le7, K×e6 2. Sd8†, Kd5 3. Se3†. 1. —, Te1 2. Sf6†, Ke5 3. d4†. 2. —, Kc4 3. d3†. 1. —, Th4 2. Se3†, Ke5 3. g×h4. 1. —, Td1 2. Kb5, T×d2 3. Sf4†.
 2889. (Dens.) 1. Le2, a4 2. Ld1, ~ 3. Db1†. 1. —, e3 2. Ld3, ~ 3. Ta1†. 1. —, g3 2. Te1, ~ 3. Ld1.
 2890. (Dens.) 1. c5, b3 2. Ka7, ~ 3. Lh2, g×h2 4. g4. 1. —, a3 2. Kb8, ~ 3. Lh2, g×h2 4. g4.
 2891. (A. Norlin) 1. Sg3.
 2892. (Dens.) 1. Tb8, L×b8 ~ 2. Da8. 1. —, Lf4 2. c3†.
Bilösning. 1. c3†.
 2893. (Dens.) 1. Kh7, T×b2 2. Dg2†. 1. —, Kd4 2. Df5. 1. —, Te2 2. Tb4†. 1. —, ~ 2. Dg2† eller 2. T×b4†.
 2894. (Dens.) 1. Tb7, L×b7 2. D×d6. 1. —, T×e3 2. D×d6. 1. —, Td1 2. D×f3. 1. —, S×g3 2. D×f6†. 1. —, ~ 2. Da8.
 2895. (Dens.) 1. Kg3, S×h5† 2. Kh4, Sf6 3. D×c7†. 2. —, Sf4 3. Sd7†. 2. —, Kf5 3. De6†. 2. —, L×g2 3. S×d3†. 2. —, ~ 3. Kg5. 1. —, Se2† 2. Kg4, S×e3 3. De6†. 1. —, Kf5 2. Dh6, Sfl.† 3. Kh4. 1. —, fl. 2. D×c7†, Kf6 3. Se4†.
 2896. (Dens.) 1. Se8, e4 2. S×g6, Le6 3. S×f4†, g×f4 4. De5†. 2. —, Lb7 3. De5†, Ke6† 4. De6†. 2. —, f×g6 3. De4†, Ke5 4. Db7. 2. —, Ke6 3. Dd7†, Ke5 4. Db7. 1. —, Le6 2. D×f7†, K×e5 3. Dd5†, K×d5 4. e4†. 1. —, ~ 2. e4†, Kd4† 3. Sc6†~ 4. De4†.
 2897. (L. Collijn) 1. Te7, K×d3 2. De1. 1. —, Kf5 2. Dh4.
 2898. (Dens.) 1. Sf3, Sc5 2. Dd6†. 1. —, Sa fl. 2. Lb7†. 1. —, K×e4 2. D×b4†. 1. —, ~ 2. D×e8.
 2899. (Dens.) 1. Dc8, L×e8 2. d4†. 1. —, K×d6 2. Dc7†. 1. —, Kf4 2. Dc4†. 1. —, Sd1 2. Sd3†. 1. —, T×e3 2. D×c3†. 1. —, ~ 2. Dc6†.
 2900. (Dens.) 1. Df7, S×f7 2. Ld7. 1. —, T×f7 2. Lg4. 1. —, Te8, Tg6 2. Ld7. 1. —, ~ 2. D×d5†.
 2901. (Dens.) 1. Kd6, c3 2. Ke7†. 1. —, Sb7† 2. Kd5†. 1. —, Da3† 2. Kd5†. 1. —, Sc6 2. K×e6†. 1. —, Shf1†. 2. Kd5†. 1. —, Ke4 2. De7†.

2902. (L. Collijn) 1. Sc5, S×e5 2. Se6†. 1. —, K×e5 2. Dg7†. 1. —, K×c5 2. D×c4†. 1. —, T×c5 2. Sf3†. 1. —, e6 2. Dd8†. 1. —, S×f4 2. D×c4†. 1. —, Se6 2. S×e6. 1. —, Ke3 2. Se6†.

2903. (E. G. Schultz) 1. Ld5, h3 2. S×g6†. 1. —, g3 2. Se6†. 1. —, K×e5 2. Sf7†. 1. —, f2 2. Se4†. 1. —, f×g5 2. h8D.

2904. (Dens.) 1. Lb4, Sd6 2. Df4†. 1. —, Sf4 2. Dd6†. 1. —, Kd4 2. Se6†. 1. —, Sdfl. 2. De7†. 1. —, ~ 2. Df5†.

2905. (Dens.) 1. Dh6 L×h6 2. Sf6†. 1. —, L×c3 eller b×c3 2. Dd2†. 1. —, Ke4 2. Te4†. 1. —, L×b7 2. Te5†. 1. —, S×d7 2. Td3†.

2906. (Dens.) 1. Da8, K×d4 2. Dh8†, Kd5 3. Da1.

2907. (Dens.) 1. Lh5, Ke6 2. Lf7†, K×f7 3. Se7†. 2. —, Kd7 3. Db7†. 2. —, Kf5 3. Df3†. 2. —, Ke5 3. De3†. 1. —, Kf5 2. Lg4†, K×g4 3. Dh3†. 2. —, Kfl. 3. Lb2. 1. —, f5 2. Lb2†, Ke6 3. Sf6†. 1. —, Kd4 2. Dd3†, Ke5 3. Lf7. 1. —, ~ 2. De3†, K×d5 3. Lf3†.

2908. (Dens.) 1. Sg6, Kf5 2. Se5, e3 3. S×f3. 1. —, f×e2 2. Se5, Kf5 3. Tf7†.

Alla rätt lösta af J. Lyhne Thögersen, L. Vetesnik och A. Mathiassen samt alla tvådragarna af K. G. Nordenadler, G. Ling och K. L. Sjöstrand.

Lösningar af problemen 2909—2932 i januarihäftet.

2909. (O. Brenander) 1. Dg3, Sb5, Sc8 2. Dg6, S~ 3. Tf8! 1. —, S~ 2. Tb7†, Ke6 3. Dg5. 2. —, Kf8 3. Lh6†. 1. —, Kd7 2. Dg6, Ke7 3. Tb7†. 1. —, Ke6 2. Dg5 eller 2. Dg8†. 1. —, Kf7 2. Dg6† eller 2. Dg8†.

2910. (W. Pauly) 1. Tg7, Kh3 2. Tg5, Kh4 3. Le7. 1. —, Kh5 2. h4, Kh6 3. Lf8.

2911. (A. Norlin) Författarens intention 1. Dg7 strandar på 1. —, Ke4.

2912. (E. G. Schultz) 1. Th1, g×h1, g1 2. T×d2†. 1. —, ~ 2. Th5†.

2913. (J. Jespersen) 1. De3, f×e3 2. Kh5! 1. —, T×b8 2. D×c4†. 1. —, T×d2 2. Td4†. 1. —, Sc5 2. T×b6†. 1. —, ~ 2. D×e4† eller 2. T6d4†.

2914. (P. A. Larsen) 1. Sg5, Ke5 2. Le7†. 1. —, ~ 2. Lf6†. 1. —, f3 2. Se6†. 1. —, Ke6 2. Le7 eller 2. Se4†.

2915. (Kr. Nielsen) 1. Tb3, c×b3 2. Tb4. 1. —, c×d2 2. Td3†. 1. —, Ta8 2. e4†. 1. —, S×b3, Se2 2. d×c3.

Detta utmärkta problem har erhållit mycket erkännande af våra lösare.

2916. (K. Erlin) 1. De7, Ke4 2. Sd4†. 1. —, d4 2. Df7. 1. —, c5 2. Tf6. 1. —, ~ 2. Sd4†. Också ett mycket vackert problem.

2917. (G. Chocholous) 1. d×c4, a2 2. Lh7. 1. —, ~ 2. Db3.

2918. (Dr E. Palkoska och I. Novak) 1. Dg7, La6 2. Sb5†. 1. —, Lf1 2. Se2†. 1. —, L×c3 2. f4†. 1. —, ~ 2. S×b5†. 1. —, f4 2. Dg5†. 1. —, Sc5 2. f4†. 1. —, Kd6 2. S×f5†.

Bilösning: 1. S×b5†, Kf4 2. Dg7.

Skada på det vackra problemet.

2919. (F. Gamage) 1. De6, L×f8 2. Df6†. 1. —, g4 2. De4†. 1. —, a×b6~ 2. De6†. 1. —, S×c4 2. D×c4.

2920. (S. Herland) 1. Lg5, L×g5, Le7 2. Sc5. 1. —, Le5 2. Sd8. 1. —, L~ 2. L×d8. 1. —, ~ 2. L×f6†. Vackert och svårlöst.

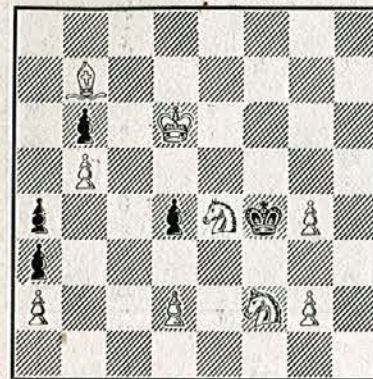
2921. (A. Norlin) 1. Ta5. 2922. (Kr. Nielsen) 1. Ta7. 2923. (H. M. Huse) 1. Dh2. 2924. (T. Meyer) 1. Kgl. 2925. (Dr E. Palkoska) 1. Dd1! En pikant tvådragare. 2926. (F. W. Wynne) 1. Tf3! Ett litet mästerverk. 2927. (P. F. Blake) 1. Kf2. 2928. (J. D. Williams) 1. Ke8.

2929. (F. W. Wynne) 1. Td1. 2930. (F. Gamage) 1. Da5. 2931. (Blake) 1. Ld6. 2932. (H. L. Schuld) 1. Le5. Alla, med undantag af den sista, utmärkta prof på tvådragare i engelsk smakrikning.

Riktiga lösningar äro inkomna från: I. L. Thögersen och F. Dedrle, 26 p., A. Mathiassen, J. E. G. Möller, E. G. Schultz och L. Vetesnik 25 p., O. Brenander 23½ p., A. Batori, H. Fahlander, O. Lehmann och H. A. Lindberg 23 p. I afdelningen för tvådragare: Hj. Grund, H. M. Huse, K. G. Nordenadler och K. L. Sjöstrand 12 p., E. Fant 8 points.

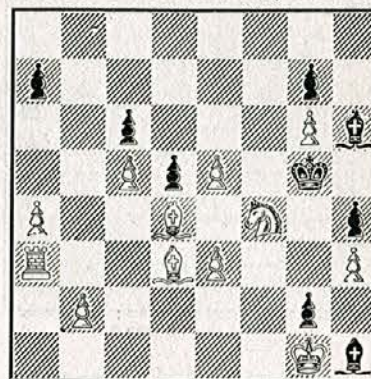
Originalproblem.

2951. O. Brenander, Hällefors.

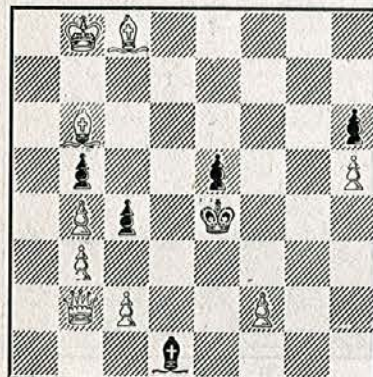
Matt i 7 drag.

2952. P. A. Larsen, Rönne.

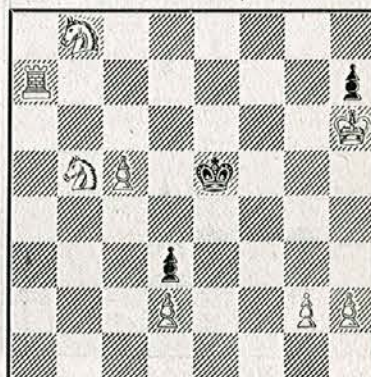
Matt i 4 drag.

2953. K. Erlin, Wien.

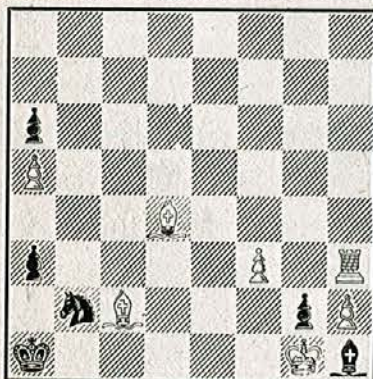
Matt i 4 drag.

2954. S. Herland, Bukarest.

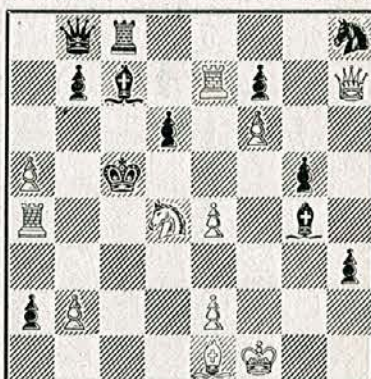
Matt i 4 drag.

2955. J. Jespersen, Svendborg.
Prisbelönt i Deutsche Schachz. 1906.

Matt i 5 drag.

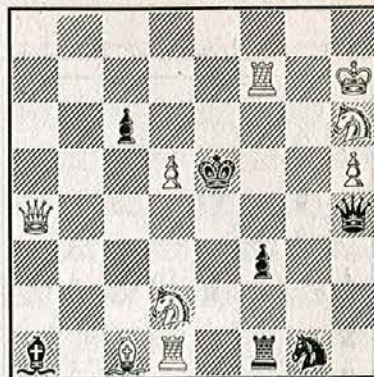
2956. V. Marin, Barcelona.
Prisbelönt i Deutsche Schachz. 1906.

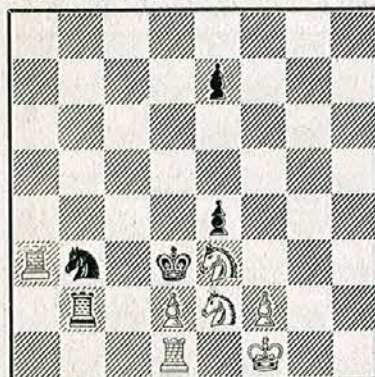
Matt i 5 drag.

2957. *J. Jespersen.*

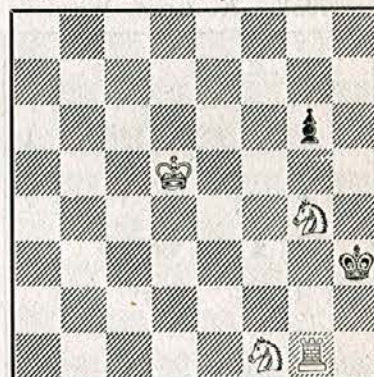
Matt i tre drag.

2958. *A. Norlin, Stockholm.*

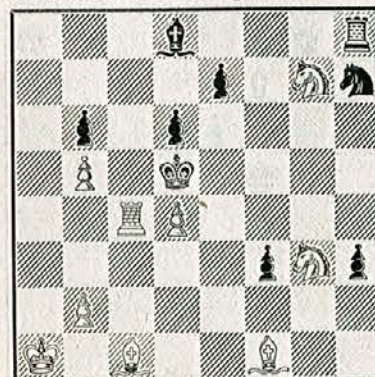
Matt i tre drag.

2959. *H. M. Huse, Kristiania.*

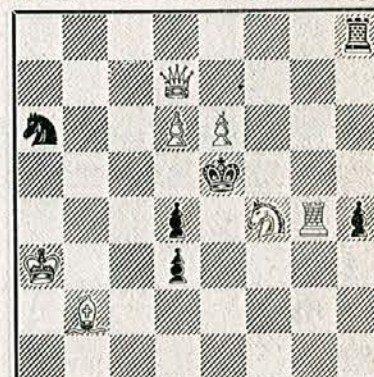
Matt i tre drag.

2960. *W. Pauly, Bukarest.*

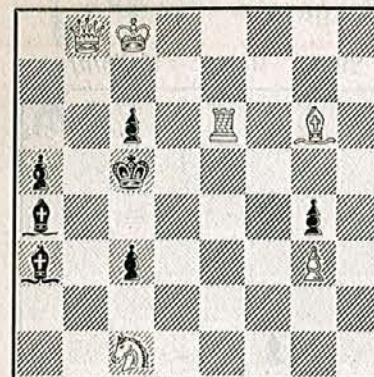
Matt i tre drag.

2961. *M. Feigl, Wien.*

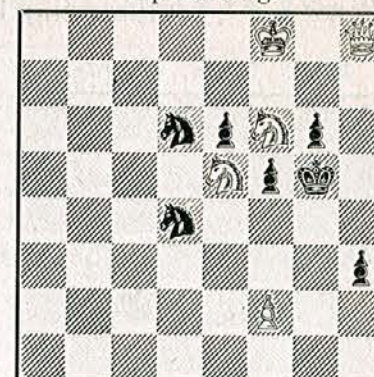
Matt i tre drag.

2962. *G. Chocholous, Prag.*

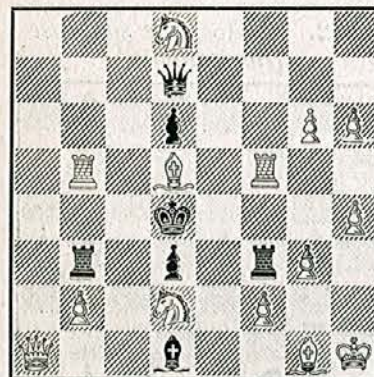
Matt i tre drag.

2963. *F. Dedrle, Brünn.*

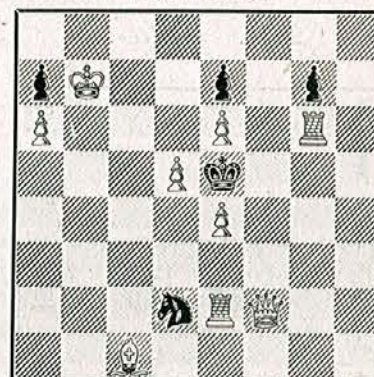
Matt i tre drag.

2964. *C. Schlechter, Wien.*
»Sportzeitung»

Matt i tre drag.

2965. *H. M. Huse.*

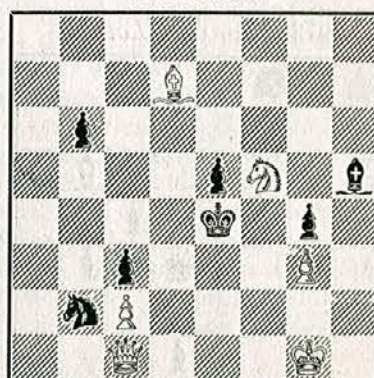
Matt i två drag.

2966. *C. E. Westberg, Trollhättan.*

Matt i två drag.

2967. *A. E. Strömberg, Trollhättan.*

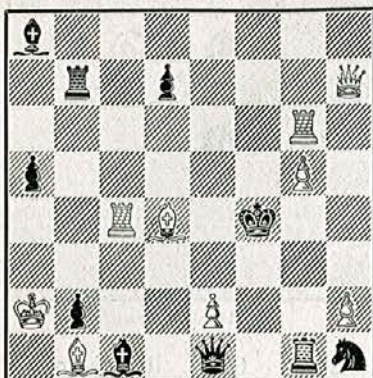
Matt i två drag.

2968. *E. W. Forselius, Stockholm.*

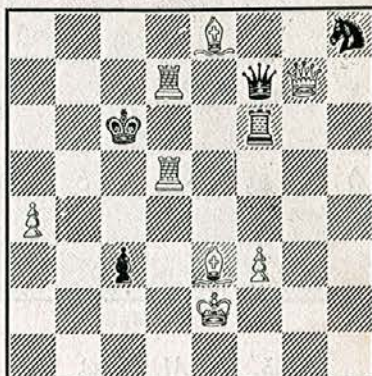
Matt i två drag.

6 problem från schackklubbens i Viareggio
turnering för tvådragare.

2969. Motto: »Flora».

2970. Motto: »Vollblut».

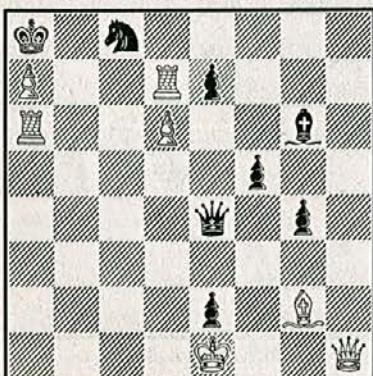
2971. »Dolce».

2972. Motto: »Se son rose
fioriranno».

2973. Motto: »Lottie».

2974. Motto: »Nelitoff II».

